

**Brev till Sophie Elkan från Selma
Lagerlöf: 1905-1907 : L 84:1 - 247**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

1177

Yhäraste.

Eftersom du ställer frågan så
sann om den lilla biten skulle
vara farlig för ditt ansikte, så
är jag rädd för att jag får ge dig
nått i detta. Den kommer inte
fin något praktiskt tillfrågat
der resultat och kan inte heller
något så öfvertygande lifsa ut
öfver mig mer än i början. Jag
tycker att uppslaget är bra
det är sanning och öfverkast
i detta, man ser den delarna

visar jag på bänkbalken är det
inte nog originellt. Man vet hur
det går. Det vara ett sätt att låta
Pella tro hela Tiolem, att han
skulle komma att fria Tici Ella
och så låta öfverkrönningen
bestä i att det blir han, som
blir den lyckliga. En annan
utväg och den vara bättre
vara att följa den hela lif-
net igensom ända Tici ålder-
domen. När de då båda
ha lifnit verunda af ålderens
hurd finns det inte längre
fud och rackar, skillemor
är utjämnat. Af detta tycker
jag att man kunde göra nå.

poetiskt.

Du blir väl inte ledsen för att
jag skrifer så snitt ut. Du hade
nog dina misstankar gälf att
denna inte var riktigt fullgadt
det hände jag på brefvet. Det är
ju ingenting att förarga sig
öfver, men folk skulle kanske
säga att den är olustgallig och
det skulle du bli lednad af
sederrisen — Du får allt
lof att släppa Tici bitet af de
stora starka kärlar, som i
samma har brusat genom
din egen själ för att få ans
nat i dessa dit hade rackar.
Det var roligt höra, att du

